

SOBRE LES MODIFICACIONS DEL MÈTODE DE PERGOLA

per

A. VALLS I CONFORTO

Ja de temps es coneixia l'acció del telurit de sosa enfront del bacil diftèric : aquest creixia en colònies negres en els medi de cultiu que contenien aquell metall.

D'altre banda, els treballs de Petragani amb els seus medis a l'ou, amb sèrum, amb llet, per al cultiu del bacil de Koch, i que foren també estudiats per al bacil diftèric.

Aquests dos punts dispersos foren recollits per Pergola, en el seu medi ou-sèrum-telurit.

Immediatament sorgiren els modificadors de detalls, preparant medis tots ells, segons diuen, més senzills o més sensibles.

Així, Anderson i Mc. Leod fan l'agar-xocolata telurit, addicionat de brou filtrat per bugia i assegurant, molt formals, que això és enormement pràctic.

Clauberg fa l'agar-ascitis-telurit, però l'agar és el de Levinthal. Més tard fa Pseudo-Levinthal amb una barreja de sang i glicerina feta sis-vuit setmanes abans.

Finalment, Grot ho fa amb sang lacada.

Nosaltres hem assajat tots aquests medis de cultiu en el laboratori de l'Hospital d'Infecciosos, amb el do-

ble punt de vista : primer, sensibilitat; segon, rapidesa de diagnòstic.

Podem dir que el medi primitiu de Pergola és el que s'ha demostrat més ràpid per al diagnòstic; quant a la sensibilitat, no hem observat diferència entre uns medis i altres.

De gran utilitat per a la rapidesa del diagnòstic és la que Pergola anomena «microcultura», o sigui deixar el tampó de cotó, que s'ha fet servir per la presa d'exudat, en contacte amb el líquid de condensació del tub. A les sis-vuit hores d'estufa es fa una estria en dos o tres tubs amb el dit cotó i, a més, un parell de frotis, un per al Gram i l'altre per a grànuls metacromàtics. El diagnòstic es pot posar abans de les vint i quatre hores.

Laboratori de l'Hospital d'Infecciosos. Barcelona.